

MINIGRISEN FRIDA

Boken är dörren till en ny värld.

Öppna den och kliv in.

Författare: Monic Arvidson W

Illustrationer: Maria Olofsson

ISBN e-bok: 978-91-527-0608-4

Grafisk form på omslag: Östergren bild & form

1. LABAN HÄLSAR PÅ I SKOLAN

Tina har bråttom till skolan. För idag är en särskilt spännande dag. Fröken ska ha med sig sin hund, Laban. Tina älskar djur.

Laban är ljus och korthårig.

Fröken berättar att Laban är en jämthund. Hon säger att han är både modig och lugn och en omtyckt familjehund.

Laban kommer fram till Tinas bänk. Han slickar han henne på handen. Den blir blöt. Oj! Nosen är jättekall!

- Kom, Laban! ropar de andra barnen.

Alla i klassen får hälsa på honom.

- Så, nu räcker det, säger fröken. Ni får leka med honom på rasten.

Plats, Laban!

Laban skyndar genast bort till fröken och lägger sig vid hennes fötter. Tina har önskat sig ett husdjur sedan hon var pytteliten. En egen hund måste vara det bästa som finns, tänker hon. Det är tråkigt att mamma inte tål hundar. Men bra att Laban får hälsa på dem i skolan i alla fall. Tinas mamma är allergisk. Det betyder att hon inte mår bra när hon är nära en hund. Hon får utslag på armar och ben och kli i ögonen. En del som är allergiska får svårt att andas.

På rasten leker de med Laban. Alla gömmer sig och sedan får Laban leta efter dem.

Tina gömmer sig bakom ett träd. Laban hittar henne fort. Han ställer sig på två ben och lägger tassarna på hennes axlar. Svansen slår i luften. Han skäller en gång: Voff!

Tina skrattar. Han är så gullig.

Hon låtsas att Laban är hennes hund.

- Det är synd om dig, säger Zelma. Jag har en egen hund.

Det är för att ingen i min familj är allergisk.

- Är du säker på att du inte tål hundar? frågar Tina sin mamma när hon kommer hem från skolan.

- Ja, säger mamma. Helt säker.

Ibland ser Tina Zelma, när hon är ute med sin hund. Det är en collie som heter Appe. Tina tycker att namnet passar Zelmans hund.

Tina har en bästis som heter Lina. De bor på samma gata. Lina har inte heller någon hund. Hennes föräldrar säger att de inte har tid att ta hand om ett husdjur.

Tina och Lina leker att de har en djuraffär. De radar upp alla gosedjur och sedan sköter de om dem. Ibland säljer de en hundvalp eller en katt till någon som längtar efter ett eget husdjur.

- Jag gillar katter mest, säger Lina.

- Katter är fina, säger Tina. Fast jag älskar hundar. Nej, förresten, jag älskar alla djur lika mycket.

Lina böjer sig fram mot Tina och ser mystisk ut.

- Jag vet en hemlis, viskar hon.

- Vadå för hemlis?

- Det kan jag inte säga för då är det inte längre en hemlis.

Men du får veta snart.

Lina ser glad och ivrig ut.

Tina blir så nyfiken att hon tror att hon ska spricka.

- Säg vad det är! Snälla, snälla.

Men Lina säger inget mer.

